

254. *The Last Mass in Santa Sophia*

Σημαίνει ὁ Θεός, σημαίνει ἡ γῆς, σημαίνουν τὰ ἐπουράνια,
σημαίνει κι ἡ Ἀγία Σοφία, τὸ μέγα μοναστήρι,
μὲ τετρακόσια σήμαντρα κι ἐξηνταδύο καμπάνες,
κάθε καμπάνα καὶ παπάς, κάθε παπάς καὶ διάκος.
Ψάλλει ζερβά ὁ βασιλιάς, δεξιά ὁ πατριάρχης,
κι ἀπ' τὴν πολλὴ τὴν ψαλμουδιὰ ἐσειόντανε οἱ κολόνες.
Νὰ μποῦνε στὸ χερουβικὸ καὶ νὰ 'βγῇ ὁ βασιλέας,
φωνὴ τοὺς ἦρθε ἐξ οὐρανοῦ κι ἀπ' ἀρχαγγέλου στόμα·

«Πάψετε τὸ χερουβικὸ κι ἄς χαμηλώσουν τ' ἅγια,
παπάδες πᾶρτε τὰ γιερά, καὶ σεῖς κεριά σβηστήτε,
γιατὶ εἶναι θέλημα θεοῦ ἡ Πόλη νὰ τουρκέψῃ.
Μὲν στείλτε λόγο στὴ Φραγκιά, νὰ 'ρτουνε τρία καράβια.
τὸ 'να νὰ πάρῃ τὸ σταυρὸ καὶ τ' ἄλλο τὸ βαγγέλιο,
τὸ τρίτο, τὸ καλύτερο, τὴν ἅγια τράπεζά μας,
μὴ μᾶς τὴν πάρουν τὰ σκυλιὰ καὶ μᾶς τὴ μαγαρίσουν.»
'Ἡ Δέσποινα τaráχτηκε, καὶ δάκρυσαν οἱ εἰκόνες.
'Σώπασε, κυρὰ Δέσποινα, καὶ μὴ πολυδακρύζῃς,
πάλι μὲ χρόνους, μὲ καιροὺς, πάλι δικά σας εἶναι.»